

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.365/2013/8. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Erdős György ügyvéd ügyintézése mellett az Erdős Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kiss Miklós ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Kiss Miklós Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) alperessel szemben kártérítés megfizetése iránt indított perében - melybe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Rácz Mária ügyvéd (címe) által képviselt UNIQA Biztosító Zrt (címe) beavatkozott - a Debreceni Törvényszék 6.P.21.595/2012/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 20. sorszám, míg az alperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett és 21. sorszám alatt indokolt fellebbezések folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a saját költségüket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2006. év őszétől fennállt torokpanaszai miatt 2006. november hó 21. napjától a Kórház Rendelőintézetében, majd 2007. március hó 22. napjától az alperes **X** Klinikáján állt kezelés alatt. 2007. március hó 22. és 2007. augusztus hó 8. napjai közötti időszakban a felperes panaszainak hátterében álló betegség diagnosztizálása érdekében többirányú vizsgálatot végeztek, és 2007. augusztus hó 8. napján gasztroenterológiai vizsgálatra utalták azzal, hogy annak leletével kontrollon jelenjen meg. Erre a vizsgálatra a felperes nem ment el, hanem alternatív kezelési lehetőségeket keresett, majd 2008. január hó 11. napján ismételtén jelentkezett az alperesnél, ahol röntgenvizsgálatot, majd január hó 15. napján nyeletéses vizsgálatot végeztek. 2008. február hó 29. napján a klinikán tükrözéses vizsgálattal a torka baloldalán tumoros elváltozást észleltek, amit célirányos

diagnosztikai vizsgálatokkal igazoltak, és a felperes részére totális gégeeltávolítással járó műtéti beavatkozást írtak elő. A felperest az Osztályán 2008. április hó 15. napján megműtötték, aminek során teljes gégeeltávolítást végeztek a nyelvgyök resectiójával. Ezt követően sugárterápián esett át, majd 2008. október hó 20. napján a gégéjébe hangprotézist ültettek be.

A felperes módosított keresetében az alperest 9 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és annak 2008. április hó 15. napjától járó kamata megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy esetében már 2007. áprilisában az orvosilag dokumentált tünetek, huzamosabb ideje fennálló panaszok, rekedtség, továbbá a panaszok hosszmetetszeti képe, illetőleg az elvégzett UH-vizsgálati lelet (magnagyobbodott nyaki csomók) alapján differenciál-diagnosztikailag fel kellett volna merülnie az algarat daganatos elváltozása lehetőségének is. A tünetek és a vizsgálati leletek alapján további vizsgálatokat kellett volna végezni a daganatos betegség kizárása érdekében, míg a fiberoszkópos vizsgálat helyett merevfallú endoszkópos vizsgálatot, a magnagyobbodott nyirokcsomóból aspirációs citológiai vizsgálatot, illetőleg a primerdaganat felkutatása céljából CT/MRI vizsgálatot. Az alperes a helyes diagnózis felállításával 11 hónapos késelemben esett, emiatt súlyosbodott az állapota, gyógyulási esélyei és túlélési lehetőségei jelentősen romlottak, táplálkozása nehezítetté vált, folyamatos súlycsökkenése van. Pszichológiai kezelésre szorul, tudati állapota beszűkült, csak a betegségére tud koncentrálni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint az ambuláns vizsgálati lapok minden alkalommal rögzítették, hogy a felperes garatja és gégéje gyulladásos jeleket mutat. Ezt alátámasztotta a bakteriológiai vizsgálat eredménye, amely gombafertőzésre utalt, az ultrahangvizsgálatok során patológiás szerkezetű nyirokcsomókat nem találtak, a baloldali nyirokcsomó mérete első ultrahangos obszervációjakor nagyobb volt, mint 10 hónappal később. A garat-gégegyulladás idült fennállását alátámasztotta, hogy a felperesnek ismert reflux megbetegedése volt. Az alperesi ellátás szakszerű volt, mindazokat a szükséges diagnosztikus eljárásokat alkalmazták, amelyek a felperes állapotának javításához és a pontos kórisméhez szükségesek voltak, nevezetesen teljes körű fül-orr-gégészeti vizsgálat volt, laryngofiberoscopia, nyaki ultrahangvizsgálat, video-laryngoscopia, kontrasztanyag nyelési próba. Mindezek 2007. augusztus hó 8. napjáig a rosszindulatú daganat jelenlétét kizárták. A felperes 2007. augusztus hó 8. és 2008. február hó 29. napjai között fül-orr-gégészeti ellenőrző vizsgálaton nem jelent meg, gégedaganata ez idő alatt alakult ki.

Az alperes oldalán beavatkozó felelősségbiztosító csatlakozott az alperes ellenkérelmében foglaltakhoz és szintén a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 6.P.20.260/2010/57. szám alatti ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 4 000 000 Ft-ot, annak 2008. április hó 15. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 254 000 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg külön felhívásra 180 584 Ft állam által előlegezett költséget, valamint rögzítette, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

A Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.551/2012/8. szám alatt meghozott végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes és az alperes másodfokú perköltségét személyenként 127 000 Ft-ban állapította meg. A végzés indokolása szerint szükséges a szakértői vélemény kiegészítése, így a fül-orr-gégész szakértőként bevont konzultant meg kell nyilatkoztatni arra, hogy a 2007. március hó 22. és augusztus hó 8. napjai között elrendelt és elvégzett vizsgálatok a felperes szubjektív adottságainak és hosszabb ideje perzisztáló panaszainak megfelelt-e, valamint a 2007. augusztus hó 8. napján elrendelt gasztroenterológiai vizsgálat a korábbi negatív vizsgálati eredmények ismeretében megfelelő és szükséges volt-e, vagy ekkor már a CT/MRI elrendelésére lett volna szükség.

Az elsőfokú bíróság a 16. sorszám alatti ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 4 000 000 Ft-ot, annak 2008. április hó 15. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 381 000 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg külön felhívásra 207 300 Ft állam által előlegezett költséget, továbbá rögzítette, hogy a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes 2007. március hó 22. és augusztus hó 8. napjai közötti kezelésének időtartama alatt az alperes alkalmazottaitól elvárható, megfelelően gondos és szakszerű eljárás mellett az eset összes releváns körülményei és paramétere figyelembevételével fel kellett volna merülnie a gége tumoros elváltozása lehetőségének, és erre figyelemmel el kellett volna végezni a célirányos diagnosztikai vizsgálatokat (CT/MRI-vizsgálat, illetőleg merevfallú endoszkópos vizsgálat). Ezek a vizsgálatok ugyanis alkalmasak lettek volna az algarat daganatos elváltozásának igazolására, vagylagosan kizárására és ennek megfelelően a pontos irányadó diagnózis felállítására. E vizsgálatok elmulasztása ekként nem feleltethető meg az adott helyzetben elvárható, az ellátásban résztvevőktől elvárható gondossági követelménynek, mely okra figyelemmel az alperes oldalán a diagnosztikai késedelem tekintetében a felróhatóság megállapítható, az alperes a diagnosztikai késedelem folytán előállt egészségügyi hátrány tekintetében a kártérítési felelősség alól nem tudta kimenteni magát.

A felperes közrehatásával kapcsolatban az volt az álláspontja, hogy az alperesi oldalon az elvárhatóan gondos eljárás mellett a célirányos diagnosztikai vizsgálatokat már 2007. március hó 22. és augusztus hó 8. napjai közötti időben el kellett volna végezni a súlyos következményekkel járó megbetegedés fennállásának vagy kizárásának tisztázása érdekében. Amennyiben az adott vizsgálatok az adott időintervallumon belül elvégzése kerülnek, úgy a daganatos megbetegedés diagnosztizálására már ebben az időben sor kerülhetett volna és ebből eredően a szerv- és/vagy funkciómegtartó kezelés igénybe vehető lett volna, a felperes gyógyulási esélyeit növelve és a visszamaradó egészségkárosodását csökkentve. Augusztus hó 8. napjáig az alperes részéről az adott vizsgálatok elvégzésére nem került sor, sőt, augusztus hó 8. napján is egyéb irányú, a daganatos megbetegedés kérdéskörét nem érintő vizsgálat előírásával került a felperes elbocsátásra.

A nem vagyoni kártérítés összege vonatkozásában rögzítette, hogy az alperes kártérítési felelőssége nem terjed ki a felperes sorsszerű megbetegedésére, valamint az ezzel szükségképpen együtt járó, az alperesi mulasztás nélkül is bekövetkező hátrányokra. A felperes az alperesi felelősségi körön kívül eső, sorsszerű daganatos megbetegedése folytán annak időben történő diagnosztizálása és legoptimálisabb kezelése mellett sem tarthatta volna meg korábbi egészségi állapotát, a gégemegtartó kezelés lehetősége esetén is 19-20 % körüli fül-orr-gégészeti egészségkárosodással, bizonyos mértékű kommunikációs nehezítettséggel, légvételi nehezítettséggel és folyamatos gégediéta szükségességével, mint maradandó egészségkárosodással élhetné az életét. Ez utóbbi egészségügyi hátrány visszamaradása jelentősen jobb életminőséget biztosított volna a felperes részére. Mindezek alapján 4 000 000 Ft-ban határozta meg az immateriális hátrányok kompenzálásaként a nem vagyoni kártérítés összegét.

A Pp. 84. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes javára perköltség megfizetésére, továbbá az állam által előlegezett költség megtérítésére. Mellőzte az alperes által felajánlott tanúbizonyítás teljesítését, mert a kihallgatni kért személyek vallomásától sem a releváns tényállási körben, sem az ahhoz kapcsolódó szakmai következtetési körben olyan új adat vagy tény feltárása nem volt várható, amely az érdemi döntést befolyásolta volna. Ugyancsak nem teljesítette az alperesnek a szakértői bizonyítás továbbfejlesztésére irányuló kérelmét a szükséges feltételek hiányában.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes marasztalásának összegét 9 000 000 Ft-ra kérte felemelni. Kiemelte, hogy a betegség időben történő felismerése és adekvát kezelése esetén a perbeli rendkívül súlyos állapot nem alakult volna ki. A felperes mindezekkel tisztában van, ezért otthonülővé vált, normális élete beszűkült, állandó pszichiátriai kezelésre szorul, antidepresszánsokat szed, szuicid gondolatok foglalkoztatják. Az alperes felróható magatartásának idején mindössze 53 éves volt, az alapbetegség kezelése, utógondozása lehetővé tette volna, hogy mintegy 20-25 évet az emberi méltóságának megfelelően éljen le, amit az alperes mulasztása kizárta tett.

Az alperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Állította, hogy a vizsgálatot végzők alappal következtethettek arra, hogy a tünetek a reflux következtében jelentkező gyulladásos megbetegedéssel függenek össze. Már 2007. augusztus hó 8. napját megelőzően is felmerült a daganatos megbetegedés lehetősége, ám az elvégzett vizsgálatok erre utaló elváltozást nem mutattak ki. A szakértői vélemény az utólagos okosság alapján vonta le következtetéseit. Ezzel szemben kijelenthető, hogy 2007. augusztus hó 8. napját megelőzően semmiféle daganatos elváltozás nem volt a garat környezetében. Éppen azért akarták megismételni a gasztro vizsgálatot, hogy a CT/MRI vizsgálat elvégzéséről dönthessenek, és ez a legfeljebb 7-10 napot igénybe vevő ellenőrző vizsgálat nem alapozhatja meg az alperes kártérítési felelősségét. Az elsőfokú bíróság nem foglalkozott azzal a lényegi kérdéssel, hogy az utólagosan ismertté vált tumornak mennyi a lappangási ideje, s egyáltalán az a CT/MRI vizsgálattal ki lehetett volna-e mutatni.

A felek fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet helybenhagyását kérték az ellenfél fellebbezésével érintett részében. A beavatkozó a fellebbezési ellenkérelmében az alperes fellebbezéséhez csatlakozott.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság lefolytatta a megismételt eljárásra adott utasítást, amelynek keretén belül kiegészített szakértői vélemény nem hozott változást a megállapított tényállásban.

Az alperes a fellebbezésében lényegében az elsőfokú eljárásban előadottakat ismételte meg, s annak alapján vitatta a kereset jogalapjának a fennálltát.

Az alperes az ismételt gasztroenterológiai vizsgálatot jelölte meg olyanként, mint amit a felperes utolsó jelentkezését, azaz 2007. augusztus hó 8. napját követően el kellett volna végezni. A szakértő ezzel szemben egzakt módon foglalt állást, mely szerint ez a - 2007. áprilisában egyszer már elvégzett, és 2008. évben negatív eredménnyel megismételt - vizsgálat ekkor már szükségtelen és indokolatlan volt, s ehelyett az MRI/CT, laringomikroszkópia vagy merevcsöves vizsgálat jelentette volna az előrehaladást a helyes diagnózis felállításában. A szakértő egyébként túlterjeszkedett hatáskörén annak kimondásával, hogy az alperes részéről a kellő gondosság elve nem érvényesült, ennek megítélése ugyanis a bíróság feladatát képezi, ám ez az ügy megítélését nem befolyásolta.

Az alperes anyagi helyzete a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nem volt értékelhető. Tény, hogy olyan - költségkímélőbb - vizsgálatok elvégzésére került sor, amelyek az ugyanazon panaszával már egy éve rendszeresen orvoshoz forduló felperes valós megbetegedésének a megállapítását nem segítették, hanem a meglévő reflux megbetegedése kapcsán vizsgáldtak.

Mindezek alapján helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperes kártérítési felelőssége fennáll. Azt viszont pontosítani szükséges, hogy az alperes nem a felperes 2007. március havi jelentkezésekor mulasztott, mivel akkor még a szakértő által hiányolt vizsgálatok azonnali elvégzése nem volt elvárható tőle, hanem 2007. augusztus hó 8. napja az az időpont, amikor ezekre a vizsgálatokra sort kellett volna keríteni.

A felperes részére megítélt kártérítés alapja azon esély elvesztése volt, hogy betegségéből kevésbé súlyos egészségkárosodás visszamaradásával gyógyuljon fel. Arra vonatkozóan csupán feltételezést lehet felállítani, hogy milyen következményekkel járt volna egy gégemegtartó műtét elvégzése, mivel ez tudományos módszerrel nem igazolható. Az elsőfokú bíróság által megítélt 4 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés annak 2008. április hó 15. napjától járó kamataival együtt arányban állt a felperes gyógyulási esélyének csökkenése miatt őt ért immateriális hátrányokkal, s arra is figyelemmel, hogy az alperes a felperes sorsszerű megbetegedéséért felelősséggel nem tartozik.

A saját fellebbezése tekintetében a felek egyaránt pervesztesek lettek, s mivel azok között számottevő eltérés nem volt - arra is figyelemmel, hogy az alperes az összecszerűség

mellett a jogalapot is vitatta -, ezért a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata alapján rendelkezett akként az ítélőtábla, hogy egymás viszonylatában a saját költségeiket maguk viselik. A felperes személyes költségmentessége és az alperes személyes illetékmentessége okán a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a, illetőleg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Debrecen, 2013. szeptember hó 19. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő